

ת"פ 30110/08 - בית המשפט ומע"מ ירושלים נגד ע. יס - אור בע"מ, ע.ש.ר. שמירה וניקיון בע"מ, נזאר אבו עוויאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15-08-2010 בית המשפט ומע"מ ירושלים נ' ע. יס - אור בע"מ ואח' בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ'

בנושא: בית המשפט ומע"מ ירושלים ע"י עו"ד אחינעם צוריאל

המאשימה

נגד

1. ע. יס - אור בע"מ
2. ע.ש.ר. שמירה וניקיון בע"מ
3. נזאר אבו עוויאד ע"י עו"ד עלי קוואסמה

הנאשמים

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של ניכוי תשומות תוך שימוש בחשבונות פיקטיביות.

נאשם מס' 1 ו- 2 (להלן: **יס-אור ועشر שמירה**) הן חברות פרטיות, אשר בזמן הרלוונטיים לאיושם נוהלו ונשלטו על ידי נאשם מס' 3 (להלן: **הנאשם**).

הנאשם רשם את מר מגיסטו סטטאו (להלן: **מנגיסטו**) כבעליה ומנהלה של יס-אור ואת מר ישעיה קרייטנברגר (להלן: **ישעיה**) כבעליה ומנהלה של עשר שמירה.

על פי האישום הראשון, במהלך התקופה שבין ינואר 2008 ועד דצמבר 2008 ניכה הנאשם בדו"חות המע"מ של יס-אור מס תשומות בסכום כולל של 1,613,118 ש"ח, תוך שימוש בחשבונות פיקטיביות של חברות דקור דיזיין בע"מ, קומפי-ווב בע"מ ועולם הבניה בע"מ, מוביל שביצע על עסקה עם חברות אלו, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס.

על פי האישום השני, במהלך התקופה שבין פברואר 2010 ועד דצמבר 2010 ניכה הנאשם בדו"חות המע"מ של יס-אור מס תשומות בסכום כולל של 983,677 ש"ח, תוך שימוש בחשבונות פיקטיביות של חברות ס.א.ג. ניקוי חול בע"מ, ק. דורין בע"מ וכן הקסמים בע"מ, מוביל שביצע כל עסקה עם חברות אלו, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס.

בשל מעשים אלו הואשםו הנאשמים בעבירות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין בכונה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות.

עמוד 1

בתשובתו לאישום מיום 11.1.16 הודה הנאשם בכך שניהל את החברות יס-אור ועشر שמירה, למرات שלא היה בעליין הרשות, אלא שותף של הבעלים הרשומים. כמו כן הודה הנאשם בכך שכלל את החשבונות מושא האישום בספריו ונכח מס תשומות בהסתמך עליהם. עם זאת טען הנאשם, כי החשבונות ניתנו לו כדי החברות המפורטות בכתב האישום, כנגד עסקאות אמת.

באוטו מועד העלה הנאשם טענה מקדמית, כי ישו ומגיסטו עברו עבירות דומות לאלו שייחסו לו, אך לא הועמדו לדין, ובשל הפליה אסורה זו יש לבטל את האישום שהוגש נגדו. בהחלטה מיום 11.1.16 קבעתי, כי אדון בטענה לאחר מכן שמייעת הראיות וקביעת התשתית העובדתית. ב"כ הנאשם חזר בסיכון על טענה זו.

הראיות

מטעם המאשימה העידו בעליין הרשומים של החברות, מגיסטו וישי, רוח' דוד אלפסי, שעריך את הדוחות של החברות, חדר עודה ומוחמד אבו סנד, אשר לטענתו הנאשם סיפקו לו את החשבונות כנגד עסקאות אמת וכן עדים נוספים. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן הוגש בהסכמה מוצגים שונים מטעם שני הצדדים.

ישי קרייטנברגר (ע' 24-29 לפרטוקול ישיבה מיום 16.10.31)

העד ישי היה רשום כמנהל של חברת עשר שמירה (נאשנת מס' 2).

בשנת 2010 היה ישי חיל סדר ולפניהם עבד בחנות כובעים. בחנות הקובעים עבד עם העד אדם בשם מוראד, אשר הציע לו להרשם כבעלם של חברה בעבורו הנאשם, משומש שהנאים אינם אזרח ישראל. העד הסכים להרשם כבעלם של חברת עשר שמירה, אך בפועל לא היה לו כל קשר לפעילותה והנאים הוא שנייה אותה. לדבריו הוא נתן לנאים ייפוי כח לפעול בחשבון הבנק וגם הילך עם הנאשם לבנק כחמש פעמים, ומעבר לזה שום קשר לחשבון.

יש אמר, כי היה אצל רוח' אלפסי פעם או פעמיים, אך לדבריו אלפסי "ידע בפועלשמי שמנהל אותה (את עשר שמירה - י.מ.) בפועל זה ניאר (הנאים - י.מ.) ואני רשום בתור בובה בתור הבעלים אך שבפועל אני לא מנהל את העניינים" (ע' 28, ש' 7).

יש הדגיש בעדותו, כי לא ידע דבר וחצי דבר אודות פעילותה של החברה, אלא נתן לנאים ייפוי כח לפעול בשמו. לדבריו של ישי, הוא הבין שהנאים צריך לשתחמש בשמו, משומש שהוא תושב שטחים, והנאים הבטיח לו שיקבל בעבור זאת שכר חודשי של 4,000 ש"ח. העד הסכים להצעה, עם זאת הוסיף ישי, כי בmpegת לאחר הבין, שלא היה צריך לפעול בדרך בה פועל.

יש העיד, כי הוא והנאים הוזמנו לחקירה במשרדי מע"מ ביום 19.11.12. יום או יומיים קודם, פנה ישי עם הנאשם לעורך דין בכפר סבא בשם ברוך. בפגישה הנחה אותו "עו"ד ברוך" שעלה ישי להגיא להិקְרָר ראשוני, על מנת לגלוות מהם נושא החקירה עוד לפני יחקיר הנאשם, וזה עלה לומר לנאים על מה יחקיר. "עו"ד ברוך" גם אמר לishi היכן יש לחברה (אשר הוא רשום כמנהל שלה)atri עבודה וכמה פועלים עובדים שם, כדי שידע כיצד להסביר לשאלות החוקר. באוטה פגישה "עו"ד ברוך" אף הדריך את הנאשם שבמהלך החקירה "ישחק אותה לא ידע עברית והוא לא מבין".

מנגיסטו סטטו (ע' 32-29 לפרוטוקול ישיבה מיום 16.10.31)

העד היה רשום כמנהל הפעיל של חברת יס-אור (נאשפט מס' 1).

מנגיסטו העיד, כי הכיר את הנאשם כאשר עבד בחברת יסעור לאחר שחרורו, והנתן הציע לו לפתוח יחד חברת ניקיון. עד הסכימים להצעה והנתן לקח אותו לעורק דין ולרוי"ח אלפסי. מנגיסטו העיד, כי קיבל מדי פעם סכומים של 2,000-5,000 ש"ח מנאשפט מס' 3, בעבר חלקו, עד שבשלב מסוים התחלו בעיות הנוגעות לחברה, בגלל עובדים שלא קיבלו משכבות.

לדבריו של מנגיסטו, משרד יס-אור היו בתחום המשרדים של חברת יסעור, בכתבאות שונות. עוד אמר, כי אריה וערן דינובסקי הם אשר עמדו מאחורי הנאשם והפעילו אותו.

מנגיסטו הדגיש, כי הנאשם ניהל את יס-אור ופועל בחשבונו הבנק שלו וכי הוא עצמו לא ידע דבר על הנעשה בחברה, בכלל זה בפן החשבונאי, וכי חתום על דוחות החברה מבלי להבין על מה חתום.

דוד אלפסי (ע' 20-15 לפרוטוקול ישיבה מיום 16.10.31)

העד הוא רואה חשבון וייצג את יס-אור מתקמתה ועד שנת 2010. מעודתו עליה, כי היה בעיקר בקשר עם הנאשם בענייני החברה, אך במידה מסוימת גם עם מנגיסטו. הקשר הם מנגיסטו כלל החתמה שלו על הדוחות השנתיים וידוא כי הוא מבין את משמעותם. בשנת 2010 הפעולות של יס-אור עברו לעשר שמירה. גם ביחס לעשר שמירה היה בעיקר בקשר עם הנאשם.

לדבריו העיד, הקשר שלו עם שתי החברות נקטע, משום שסרב לחתום על הדוחות שלן בשל התנהלות שנראית לו לא תקינה, בכלל זה תשלום ישיר במזומנים לעובדים של קבלני משנה של החברות.

מעודתו של רוי"ח אלפסי עליה, שהנתן היה בקשר עם אדם נוסף בשם אריה, שהוא שותף להחלטה להפסיק את ההתקשרות של החברות עמו.

העד אישר, כי החשבוניות שנכללו בכרטוסות של יס-אור ועשר שמירה נוכחו כתשומות לדוחות החברה.

אחמד ג'אבר (ע' 24-20 לפרוטוקול ישיבה מיום 16.10.31)

העד רשום כמנהל של חברת סאן ניקוי חול בע"מ, אשר חשבוניות שלן נוכחו על ידי עשר שמירה.

העד הכחיש כל קשר לחברת סאן ניקוי חול, לנายน או לעשר שמירה. לדבריו הוא עובד בתחום השיפוצים ואין לו מושג כיצד שמו השתרבב למסמכיו החברה (יש לציין כי הגיע להיעדר כשהוא לבוש בגדי עבודה).

מהודעת העד מיום 15.4.10 (נ/5) עליה, כי נחקר ביחס לחברות אחרות שנרשמו על שמו, ככל הנראה לאחר שמאן דהוא קיבל ממנו בתואנות שווה את צילום תעוזת הזהות שלו.

העד נשאל ביחס לאופן גביה הודיעתו והבהיר, כי החוקרים אליו אמון שלט היטב בעברית וכי נחקר באופן הוגן.

חادر עודה (הודעה מיום 1.1.15 ת/15 וע' 32-36 לפרטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

במהלך החקירה נתפסו מסמכים בהם רשום כי העד חادر עודה משמש מנהלן של החברות קומפי-ווב בע"מ ודקור דיזיין, אשר חשבונות שלhn נוכו על ידי יס-אור. כמו כן הנאשם טען כי העד סיפק לו את החשבונות של חברת דקור דיזיין, אשר חשבונות שלhn נוכו על ידי יס-אור ואת החשבונית של חברת י.ק. דורין, אשר נוכתה על ידי עשר שמייה.

בהתובעתו ת/15 הכחיש העד כי סיפק אי פעם עובדים לנאים אוليس-אור, או כי היה עםם בקשר עסקית כלשהו. העד אמר, כי עבד כשליח אצל מוחמד אבו סנד, אשר החתים אותו על מסמכים שונים ורבים אשר אינם יודע מהם, ורשם אותו כמורשה חתימה במספר חברות. כמו כן לדבריו של עודה, אבו סנד גם צייר את חתימתו על מסמכים שונים ולכן לא ידע להבחין בין חתימתו האמיתית לבין חתימתו שזופה על ידי אבו סנד.

על מנת החברות אשר העד נרשם כמנהלן או בעלייה, העד הפנה את החוקר לעורך דין, ברוך מאירסון מכפר סבא, אשר לדבריו "ידע הכל" (ת/15, ש' 75-78). לדבריו העד לא ניהל אף אחת מן החברות.

הוצגו לעד חשבונות והසכמי עבודה של קומפי-ווב ושל דקור דיזיין, והעד הכחיש כל קשר למסמכים אלו. כמו כן העד הכחיש כל קשר לחברות פיור ניהול נכסים, י.ק. דורין בע"מ ונול הקסמים בע"מ והכחיש כי נתן לנאים חשבונות שלhn. העד זיהה בחשבונות ובಹסכמים שהוצגו בפניו כי אין מדובר בכתב ידו ובחתימתו, שכן אינם כתוב בעברית, ולדבריו נתקל בחשבונות ובמסמכים הללו לראשונה.

בחקירהו הנגדית לפני הדגש העד, כי כל חלקו הוא ששימש שליח בעבור אבו סנד וכי לא הייתה לו מודעות ביחס להשלכות של השימוש בשמו. העד ציין, כי עורך דין של אבו סנד, ברוך מאירסון מכפר סבא, נהג ליעץ לאבו סנד בכל עניין (עמ' 35, ש' 24-26). מעבר לכך הכחיש העד כל קשר לחברות ולחשבונות מושא כתוב האישום וטען, כי הקשר היחיד שלו לנאים הוא הכירוט מהתקופה בה היה הנאשם מנהל בית ספר.

מוחמד אבו סנד (הודעות מימים 1.1.15 (ת/16) וע' 16.6.09 (ת/23) ו- 36-43 לפרטוקול ישיבה מיום 31.10.16)

העד רשום כבעליה של החברות קומפי-ווב, י.ק. דורין ונול הקסמים. כמו כן לפי דבריו הנאשם, העד סיפק לו את החשבונות של עולם הבניה בע"מ.

בעודתו לפני אמר אבו סנד, כי בעבר היו כבעלתו שבע או שמונה חברות, אשר אינם זוכרים את שמותיהן, ובמסגרת חברות אלו סיפק לנאים עובדים לשימירה ולניקיון.

לדבריו אבו סנד, את כל החברות שלו פתח מר ברוך מאירסון, שהוא עורך דין, אבל "לא עוזד שלי" (ע' 36, ש' 22). לדבריו מר מאירסון גם שימוש כרואה החשבון של החברות, טיפול בדיוחים שלhn למע"מ ומשדריהם היו אצלו (ע' 38, ש' 21-32). אבו סנד הוסיף, כי באותה תקופה הוא היה מקור לאלכוהול ולסמים, ומהז השתקם.

בשל סתיות בין עדותו של אבו סנד והודעתו בפני חוקרי מע"מ, הוגשו הודעותיו וסומנו ת/16 (הודעה מיום 1.1.15 ות/23 (הודעה מיום 16.6.09).

בהתובעתו ת/23 הכחיש אבו סנד כי הוא מכיר את הנאים או את יס-אור ואת יתר החברות מושא כתוב האישום. עוד אמר

העד, כי בתקופה שבין 14.4.08 ועד 23.9.08 ריצה מסר ומיום שחררו ועד ליום 12.3.09 היה במעצר בית. העד הכחיש כל קשר לחשבונות ולמסמכים שהוצעו לו במהלך חקירותו והצהיר כי רואה אותם לראשונה.

בהתודה ת/16 מסר העד, כי אדם בשם ברוך מרציאנו מכפר סבא קיבל בעבר מהעד צילום של תעוזת הזהות שלו ורשם על שמו מספר חברות, למטרות שהעד לא ניהל בפועל אף אחת מהחברות.

העד הכחיש כל קשר לחברות נול הקסמים בע"מ ו.ק. דורין בע"מ והכחיש כל קשר לחשבונות שהוצעו על ידן. כמו כן העד שב והכחיש כי יש לו הכרות עם הנאשם ועם החברות יס-אור ועشر שמירה וטען, כי לא סיפק להן דבר.

בחקירהתו הנגדית לפני אישר ابو סנד, כי היה בעליhn של קומפוי-ווב, י.ק. דורין ונול הקסמים. עוד אמר, כי הוא מכיר את הנאשם זמן רב על רקע היומו מורה וכי סיפק לו עובדים מהשתחים. העד הכחיש כי הוא או "ברוך" זיפו במסמכים אליו. פעם ואמר, כי חادر עודעה שימוש שליח של ברוך ולא שלו.

עם זאת, כאשר התבקש ابو סנד להסביר למה בהודעותיו ברשות המסים הכחיש כי סיפק עובדים לנאשם, טען כי קיבל מ"ברוך" שכר חודשי של 000 4,000 או 5,000 ש"ח וכי "ברוך" החתים אותו על מסמכים שונים, מלבד שידע על מה הוא חותם. העד ביקש לבצע עימות עם ברוך ולא מסר תשובה מעבר לכך.

במסגרת חקירתו הנגדית של ابو סנד הוצג לו סרטון וידאו, במסגרתו הקרא אDEM, שהזדהה בסרטון כעו"ד נסאר דכוואר, תצהיר בו אישר העד כי היה לאורך תקופה מסוימת בעליhn של מספר חברות, וכי אין לו כל טענה כלפי אדם בשם מورد. ב"כ הנאשם לא ביקש להגיש את הסרטון כמוозвג.

שadi ג'בר (התודה ת/14 וע' 24 לפרטוקול ישיבה מיום 16.10.31.)

העד הוא עורך דין, וחתימתו מופיעה על ת/10, פרוטוקול ישיבה של חברת דקור דיזיין מיום 21.1.2008, בה מונה חדר עודעה כמורשה חתימה של החברה.

בהתודה ת/14 הכחיש העד הכרות עם הנאשם, עם חדר עודעה, אחמד חמודה או חברת דקור דיזיין. לדבריו הוא מכיר את משפחתו של מוחמד ابو סנד, כ-"משפחה של נוכלים" (ת/14, ש' 38).

בחקירהתו הנגדית של העד הוצג לו ת/10, אשר כביכול נחתם ואושר על ידו. העד הכחיש כי חתום על המסמך ואמר, כי נתקל במסמכים נוספים בהם זיפפה חתימתו.

לומה עג'לוני (ע' 15-12 לפרטוקול ישיבה מיום 16.10.31.)

הוצעו לעדה מספר מסמכים מתוך המוצג ת/8, ובهم פרוטוקול ישיבה של חברת קומפוי-ווב, בו מונה חדר עודעה למורשה חתימה. העדה אמרה כי "יתכן" שהיא אישרה חלק מהמסמכים, אך אינה בטוחה בכך. בהקשר זה אמרה, כי חותמת שלה אבדה או נגנה בשלב מסוים.

מוזגים מוסכמים

הודעת חיליל עוינסטט מיום 16.6.16, ת/17

העד רשום כבעליה של חברת עולם הבניה. לדבריו אין לו כל קשר לחברת, לנאים אוليس-אור ומעולם לא סיפק להם עובדים. העד הסביר את רישומו כמנהל החברה בכך שאחרים עשו שימוש בשמו בכספי. עוד הוסיף העד, כי מאז יומ 8.1.08 ועד למועד גביהו ההודעה (16.6.10) הוא מרצה מסר.

הודעת אימן עפאווי מיום 12.10.09, ת/18 ו- ת/19

העד רשום כבעליה של חברת עולם הבניה, והכחיש כל קשר לחברת. לדבריו אדם בשם הוואשלה השיג את תעוזת זהותו שלו בתואנות שוא ועשה שימוש בפרטיו במספר מקרים.

הודעת אחמד חמודה מיום 17.1.11, ת/20

העד היה רשום כמנהל של חברת דקור דיזיין בע"מ. העד אישר כי נרשם כבעליים, אך לדבריו שימוש איש קש של אדם בשם ابو ראמי, בעבר שכר חודשי של 5,000 או 6,000 ש"ח, מבלי שהוא לו כל קשר אמיתי לחברת, בלבד רישומו וחתימותו על מסמכים שונים.

העד הכחיש הטענות עם הנאים, עם מגיסטו או עם יס-אור ואמר כי לא סיפק להם מעולם עובדים.

הודעת מוסטפא עבד אלהאדי מיום 15.5.11, ת/21

העד רשום כמנהל של חברת נול הקסמים בע"מ. לדבריו סיפק באמצעות החברה עובדים ישראלים לקבלנים וביצע עבודות.

בחקירהו סרב להסביר למრבית השאלות.

העד אמר כי אינו מכיר את חברת עשר שמירה, לא ביצע עמה כל עסקה ולא סיפק לה כל חשבוניות.

הנאשם (הודעות מימים 17.12.12 ו- 23.12.14 ו/ת 2 וע' 44-49 לפרטוקול ישיבה מיום 6.12.16)

בחקירהו ת/1 הודה הנאים כי ניהל בפועל את יס-אור ואת עשר שמירה, וכי רשם את מגיסטו ואתishi כמנהליהן של שתי החברות, למרות שלא מילאו בהן כל תפקיד ממשי. הנאים תיאר כי מגיסטו אمنם היה רשום כבעל חברת יס-אור, אך בפועל עבד כנהג של מאפיית אנגל. לדברי הנאים, הוא נהג לקרוא למגיסטו כאשר היה צריך שיחזור על מסמכים. בהמשך, מכיוון שהחברת יס-אור לא קיבלה אישור של משרד התעשייה להעסק פעולים, פתח הנאים את חברת עשר עםishi, אליה העביר פעולים מחברת יס-אור ולמעשה רק שינה את פורמט החשבונות (דף 4, ש' 19-26, דף 8, ש' 4-2). בחברה עשר התנהל הנאים בדרך דומה וניהל אותה כבעליה הרשות הואishi (דף 15, ש' 13-24, דף 16 ש' 21-7). הנאים הודה בחקירהו כי הוא הוציא חשבונות של החברות וחתם עליהם וכן חתום על חוזים מול לקוחות וניהל את חשבונות החברות (דף 5, ש' 29-17).

הנאשם טען כי כל החשבונות שניכה הן חשבונותאמת, אך לא ידע לתת כל פרטים ביחס לעובדים שלטענתו סיפק אחרים, או ביחס לעובדים שאחרים סיפקו לו, אשר ביחס אליהם הוצגו לו חשבונות של חברות השונות, ביניהן חברות מושא כתוב האישום (דף 10, ש' 5-1, ש' 36-27, דף 17, ש' 18-14).

בחקירהו ת/2 חזר הנאים על כך שנייה את החברות יס-אור ועשר שמירה. הנאים העיד כי חברות שונות, ובון קומפני עמוד 6

ובב, דקור דיזיין ועולם הבניה סיפקו לו עובדים לשמירה, ניקיון ובניה, אך לא ידע לפרט מול מי עבד בחברות (עמ' 3, ש' 55, 63 ו- 84). כמו כן, בדומה לחקירתו ת/1, לא ידע הנאשם לחתם כל פרטיהם אודות העובדים שהעסיק. למרות שבחקירתו הקודמת התחייב הנאשם להציג תיעוד שברשותו (ת/1, עמ' 18 ש' 755-761), הוא לא הציג תיעוד כאמור (וגם לא הגיע תיעוד כאמור במסגרת ראיות ההגנה).

בעודתו לפניו סיפר הנאשם כי היה מנהל בית ספר והגיע לישראל "דרך ערן ואליה". בישראל התפרנס בעבודות מזדמנות, ובכלל זה מלכירות ובניה ואף ניהל בית ספר, אז החליט לפתח עסק קבלני בעזרתו של אריה, ופתח את יס-עור על שמו של מנגיסטו. לאחר שנתיים החברה נקלעה לקשיים בעקבות תאונות בעובדה בהם מתו שני פועלים, אשר גררו תביעות וקנסות. בשל כך הנאשם פתח את חברת עשר והוא רשם על שמו של ישי.

לדברי הנאשם, כל אימת שראה החשבון ביקש מהחברות ביחס להנחלת החשבונות מול החברות מושא כתוב האישום, הפנה אותו אל ابو סנד או אל ברוך מאירסון, וראה החשבון פעל מולם ישירות.

לדברי הנאשם, חادر עודה היה שליח של ابو סנד ועשה דברו.

ה הנאשם אישר בעודתו, כי לפניו שנחקר הגיע עם ישי אל ברוך מאירסון, אשר אמר לו שישתמש עורך דין, ואמר לו לבדוק להחקר על ידי חוקר דובר ערבית.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי הנאשם היה מנהלן של החברות יס-אור ועשר שמירה, וכי כלל בספריה של החברות את כל החשבונות מושא כתוב האישום, וניכה באמצעות מס תשומות, בסכומים אשר פורטו בכתב האישום (והדבר אף עולה בבירור מן הראיות, ובهن עדויותיהם של רואה החשבון אלף, מנגיסטו ישי, אמרות הנאשם והחומר החשובאי שהוצע).

על פי התשובה לאישום, המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת האם מדובר בחשבונות פיקטיביות או בחשבונות כשרות שנגדי בוצעו עסקאות אמת.

בטיסומי הנאשם טענה שאין מדובר בחשבונות פיקטיביות נטענה רק בחציפה, ועיקר טענות הנאשם נוגעות לאי העמדתם של מנגיסטו ישי לדין. עם זאת, לאור התשובה לאישום, אדון גם בשאלת כשרות החשבונות.

טרם אסקור את הראיות, יצא לנוחיות הקורא טבלה, ובה סקירה תמציתית של החברות אשר חשבונות שלhn נוכו על ידי החברות יס-אור ועשר שמירה. בטבלה אפרט, ביחס לכל אחת מהחברות מיהו בעלייה הרשום, מיהו מנהלה על פי מסמכים שנתפסו אשר על פי הראיות הם מזויפים, וכן ממי לטענת הנאשם הוא קיבל את החשבונות. לגבי החברות מושא כתוב הרាងון אפרט גם מהי יתרת חובה של יס-אור לחברות אלו, על פי כרטסת הנהלת החשבונות ת/6.

אישום ראשון - יס-אור

חברה	בעליים רשום	מנוהל לשום	מנהל לפי	יתרת חוב של יס-אור	מסמכים טענת הנאשם	תקופה	סכום חשבונות	טעתן שנתפסו
ווב	סנד (ת/13)	מוחמד ابو	חادر	3,873,763	30.5.08-31.12. ש"ח	עדוה (ת/1, דפ (10	8,689,256	עדוה (ת/8 (10

עולם הבנייה	חליל עוועיסאת ואימן עפאווי (ת/13, ת/17 ות/18)	אבו סנד (נ/1)	אבו סנד (ת/1, דף (11)	אבו סנד ש"ח	2,254,487 ש"ח	29.2.08-31.3.08	2,560,980 ש"ח	או פאער ת/1 דף (11)
דקור דיזיין	אחמד חמודה (ת/13, ת/20 (ת/10)	חادر עודה ת/1, דף (11)	חادر עודה ת/1, דף (11)	חادر עודה ת/1, דף (11)	529,741 ש"ח	31.1.08	770,096 ש"ח	חדר עודה ת/1, דף (11)
אישום שני - עשר שמירה								
חברה	בעליים רשום	מנהל לפি	סקום חשבוניות	תקופה	טעןת הנאשם	מנהל לפি מסמכים מזויפות שנתפסו	חברה	בעל רשות
סאן ניקי' חול'	אחמד ג'אבר (ת/13 ועדות מיום (31.10.16	אברהאים ברכתא ת/1, דף (19	4,425,400 ש"ח	30.3.10-28.8.10	חادر עודה (ת/ 19 דף 19	אבו סנד מוסטפא עבד אלהאדי (ת/13, ת/6 דף 2 ות/21	דוק דורין	מוחמד אבו סנד (ת/13 ות/6, דף 2 (ת/13, ת/6 דף 2 ות/21
נוול בע"מ	אבו סנד מוסטפא עבד אלהאדי (ת/13, ת/6 דף 2 ות/21	"אולי חסן עודי" (ת/2, עמ' (14	1,160,000 ש"ח	28.2.10	1,578,431 ש"ח	אבו סנד מוסטפא עבד אלהאדי (ת/13, ת/6 דף 2 ות/21	31.3.10-30.12.10	4,425,400 ש"ח

אקדמי מסקנה לסקירה ואומר, כי מהראיות עולה מעבר לספק שכל החשבוניות מושא כתוב האישום הן פיקטיביות וכי הנאשם השתמש בהן על מנת לנכונות שלא כדי מס תשומות ולהתחמק מתשלום מסאמת של החברות יס-אור ועשר שמירה, מבלתי שביצע עסקאות אמת עם החברות אשר לכארה הוציאו את החשבוניות הללו. אולם:

אישום ראשון - יס-אור

לדברי הנאשם, כל החשבוניות מושא האישום הראשון שנעשה בהן שימוש בחברת יס-אור הגיעו מחادر עודה או מוחמד אבו סנד, אשר לטענת הנאשם סייפקו לו עובדים.

על פי הודיעותיהם של בעלי חברת עולם הבניה, חליל עוועיסאת ואימן עפאווי (ת/17, ת/18 ות/19) הם נרשמו כצב לבאים, אינם מכירים את הנאשם או את יס-אור ומיעולם לא ביצעו עם כל עסקה. על פי הודיעותם של בעלי חברת דקור דיזיין, אchmod חמודה (ת/20), הוא שמש איש קש של אדם בשם אבו ראמי.

חادر עודה העיד והכחיש כי סייפק לנאשם אי פעם עובדים. על פי עדותו, מוחמד אבו סנד וברוך מאירסון עשו שימוש בשמו שלא בידיעתו או הסכמו, בין אם החתמו אותו על מסמכים מבלתי שידע מה תכנם ובין אם זייפו את חתימתו.

על פי התרשומי מהעדר, יש לבדוק את עדותו בזיהירות, ולאמץ את החלקים אשר מתישבים עם הריאות החיצונית. ולאחר שהזהרתי את עצמי, אני מקבל את ליבת עדותו של חادر עודה, כי מעולם לא סייפק עובדים לנאשם או לחברות

שבנייהו, יס-אור ועشر שMRIה, ולא ביצע עמם כל עסקה כשרה. עם זאת, התקשתי לקבל את טענתו שנוצל על ידי אחרים מבלתי שידע מה מעשיהם:

כל החברות, שלדברי הנאשם קיבל את החשבונות שלhn מעודה, רשומות על שמותיהם של אנשים אחרים, אשר הכחישו כל קשר אל הנאשמים.

עודיה ניסה להציג עצמה כאדם תמים, פשוט ודל, אשר אחרים ניצלו את תמיינותו וחוסר הבנותו, אך ניכר היה בו, כי הוא מבין את הנעשה בצורה טוביה יותר מאשר הרושם אותו ניסה ליצור. כך למשל העד ידע לבקש בפתח עדות חסינות מפני הפללה עצמית. העד ידע לבקש מספר פעמים במהלך עדותו כי "ירענו את זכרונו" או כי יציגו לו מסמכים (ע' 35 ש' 10-14, ע' 36 ש' 3, ע' 36 ש' 10). העד התהמק מלהסביר תשיבות ברורות לשאלות שנשאל לו, ובעיקר ידע להפנות את השואל למוחמד אבו סנד ולברוך מאירסון.

לא מיותר לציין, כי עודיה טען שאינם שולט בעברית, אך במהלך עדותו תיקן את המתרגם מספר פעמים (ר' למשל ע' 34 ש' 31), וניכר היה כי הוא מבין את הנאמר באולם ללא עזרתו של המתרגם.

אדגש, כי לאור העובדה שמדובר בעד, אשר לא ניתן לו יומו בבית משפט, איןני קובע האם סיפק בעצמו חשבונות פיקטיביות (למרות שאפשרות זו נראית מתקבלת על הדעת). לצורך ההליך שלפני די בקביעה כי העד לא סיפק למי מהנאשמים בתיק זה עובדים ולא ביצע עמם כל עסקה כשרה - וזה המסקנה העולה בבירור מעדותו.

מוחמד אבו סנד העיד לפני, כי סיפק עובדים לנאשם ולחברת יס-אור. עדותו עדשה בסתרה לאמורות החוץ שלו (ה' 23 ו/ה' 23, שם הכחיש כי מכיר את הנאשמים בתיק זה וכי סיפק להם עובדים, או ביצע עמם עסקה כלשהי. באמרטו (ה' 23) אף ציין העד כי היה במסר וב_DACר בית מלא לאורך שנת 2008, ועל כן לא יכול היה לספק עובדים.

במהלך חקירותו הנגדית שחק העד את טענתו, כי סיפק עובדים לנאשם וטען, כי למעשה היה שכיר של ברוך מאירסון, בעבור שכר של 4,000 או 5,000 ש"ח, וכי מאירסון החתים אותו על מסמכים, מבלתי שידע מה תוכנם.

לא ניתן לקבל את דבריו של הנאשם לפני, כי סיפק בפועל עובדים לנאשם, וזאת לאור קשיים ותמיות שעלו בעדותו:

העד לא הצליח להסביר כיצד בתקופה בה היה מכור לסמים ולאלכוהול ניהל עסקים במחזור שנתי של מיליון שקלים רבים. הקושי מתעצם לאור כך שהעד היה אסיר חלק ניכר מהתקופה והיה אמרור להיות ב_DACר בית מלא בשאר התקופה.

העד לא ידע לומר דבר ביחס לעובדים אותם סיפק: לא את שמותיהם, לא את השכר ששילם להם ולא היכן עבדו.

לא ברור لماذا העד היה צריך לעבוד תחת מספר חברות שונות, על מנת לניהל עסק לגיטימי.

מהחשבונות של החברות השונות שבבעלותו של אבו סנד עולה שככל רשותות כתובות שונות ומספר טלפונים שונים, דפוס המציבע על כוונה להסתיר את הקשר בין החברות השונות.

טענתו של אבו סנד, כי ניהל חברות כח אדם סיפק עובדים לנאים, עלתה לראשונה בעדותו לפני, ותוך כדי עדותו העד גם חזר בו בדבריו וטען שרק היה עובד שכיר של מאירסון, ולא ניהל עצמו אף חברה.

הנאשם עצמו העלה את שמו של ابو סנד רק ביחס לחברת אחות, עולם הבניה בע"מ, וגם זאת באופן לא ודאי.

לאור אלה, אני מעדיף את אמרות החוץ של ابو סנד על פני עדותם לפניהם וקובע, כי ליבתן, קרי העובדה שלא סייפק לנאים בתיק זה עובדים,אמת.

אדגיש, כי בדומה לחדר עודה, גם מוחמד ابو סנד הוא עד ולא ניתן לו יומו בבית משפט. משכך, איןני קובע, האם העד קשור להספקת חשבונות פיקטיביות (למרות שאפשרות זו נראית סבירה). לצורך ההליך שלפני די בקביעה כי העד לא סייפק עובדים לנאים בתיק זה ולא ביצע עםם כל עסקה כשרה - וזה מסקנתי על סמן עדותם ואמרות החוץ שלו.

עדות הנאשם עשתה רושם אומלל, ולא ראייתי כי ניתן לייחס לדבריו משקל כלשהו:

באמורתו ת/1 ות/2 לא ידע הנאשם לומר דבר אודות הפרויקט בהם לכארוה העסיק את קבלני המשנה שאת החשבונות שלהם ניכה, מעבר לכתוב בחשבונות.

הנאשם גם לא ידע לומר בוודאות מי סייפק לו עובדים והוציא לו חשבונות - ואזכיר כי מדובר לכארוה בעסקאות במילוני שקלים.

בעדות הנאשם לפני הוא לא הצליח להסביר כיצד ניהל את החברות יס-אור ועشر שמירה, וכייך הפק ממילצ'ר ומנהל בית ספר לאיש עסקים המגלגל מיליון שקלים חדשים.

הנאשם לא הצליח כל הסביר למה הסכום קיבל מהaddir עודה חשבונות של שלוש חברות שונות.

הנאשם טען שבגה מלוקחותיו 30 ש"ח על שעת עבודה של כל פועל ושילם לקבלן משנה 27 ש"ח, וכך הרווח 30% (לאחר תשלום ביטוח לאומי וקרן מבטחים). וכל מילה נוספת על אופן החישוב מיותרת.

כאשר נשאל הנאשם שאלות לא נוחות, הפנה את השואל אלaddir עודה, ابو סנד או מאירסון, אשר לשיטתו אמורים להשיב לשאלתך.

במהלך עדותו הראשית של הנאשם הוא עין במסמך שעמד מולו בטרם השיב (ע' 47 ש' 7). המסמן הוגש (נ/9), ומדובר במסמך בעברית ובו תשובות לשאלות המרכזיות שבתיק (ומעיו במסמך לא התרשם כי התשובות שהcin הנאשם מראש משכנעות יותר מאשר התשובות שניתנו בעדותו).

מעבר לכל אלה, הנאשם הותיר רושם רחוק מאוד מלעוור אמון.

מעבר לרושם אותו הותירו הנאשם,addir עודה וабו סנד, קיימות אינדיקטציות נוספות לכך שהחשבונות מושא האישום הראשון אין משקפות עסקאות אמתן:

הנאשם רשם את מנגיסתו כבעל החברה למرات שהוא זה שניהל אותה. דפוס זה, של שימוש באיש קש, אינו מופיע בחברות שפועלות על פי דין.

מכרטסות הנהלת החשבונות של יס-אור (ת/6) עולה, כי קיימן בשנת 2008 חוב של יס-אור לקומפי-ווב בסך 3,873,763 ש"ח ובשנת 2009 קיימן חוב של 2,039,454 ש"ח. כמו כן עולה, כי קיימן בשנת 2008 יתרת חוב של יס-

אור לזכור דיזין בסך 529,741 ש"ח ולעולם הבניה חוב בסך 2,254,487 ש"ח. משמעות יתרת החובות היא, שחברת יס-אור לא שילמה לקבלי ממנה, שלכאורה סייפקו לה עובדים, סכומים המצביעים לכטשנה מיליון ש"ח, ולא ניתן לכך כל הסבר באמרות החוץ של הנאשם, בעדותו לפני או בסיכון בא כוחו.

معدותו של רואה החשבון אלף עולה, שהנאשם אמר לו שיס-אור שילמה בזמןן לעובדים של קבלי ממנה, ועל רקע חוסר תקינות זה הוא הפסיק ליציג את החברה. ראשית יאמր, כי מדובר בסכומים אשר אסור תשלום בהם אלא רק בהעברה בנקאית או בצ'ק (ר' סע' 47א לחוק מס ערף נוסף). ומעבר לכך, אין כל הגיון מדוע חברה תשלם שירות לעובדים של קבלי ממנה אותן שכרה - מה גם שאין כל אינדייקציה בחומר החשבונאי שיס-אור או עשר שמירה שילמו בזמןן לעובדים.

הנאשם, חדר עודה ומוחמד ابو סנד, טענו שלושתם כי יוצגו על ידי עורך דין בשם ברוך מאירסון. ועולה השאלה למה שלושה אנשים, שלכאורה מנהלים עסקים באיזור ירושלים, פונים לקבל שירותים משפטיים דווקא אדם שאינו עורך דין ונמצא בכפר סבא.

מהמקובץ למעלה עולה, כי הוכח לפני מעבר לספק שהحسابונות מושא האישום הראשון אותן כלל הנאשם בספריה של יס-אור וניכה באמצעות תשומות, הן פיקטיביות ולא בוצעה נגדן כל עסקתאמת.

אישום שני - עשר שמירה

בעליה הרשות של חברת סאן ניקוי חול, אחמד ג'aber, העיד כי אינו קשור כלל לחברת, אינו יודע כיצד נרשם כבעליה ומדובר לא ביצע כל עסקה עם הנאים בתיק זה. על פי התרשםותי מהעד, אני מקבל את עדותו ללא היסוס וקובע, כי מדובר בחברה שנעשה בה שימוש על ידי גורמים לא מורשים.

בעליה הרשות של חברת י.ק. הוא מוחמד ابو סנד - ואין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי לגבי למעלה, באישום הראשון. הנאשם טען, כי קיבלحسابות אלו מחדר עודה - וגם בהקשר זה אין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי למעלה ביחס להעד משקל דבריו הנאשם.

בעליה הרשות של חברת נול הקסמים הם מוחמד ابو סנד ומוצפוא עבד אלהADI. הודיעתו של עבד אלהADI הוגשה בהסכמה (ת/21) והדבר הבורר היחיד באמרה הוא, שהעד הכחיש כל קשר לחברת או לנאים שלפני.

לדברי הנאשם הוא קיבל את החשבונות "אולי מחסן עודי" - ולא ידע לומר מעבר לכך.

לא מיותר לציין, כי החשבונות של החברה נול הקסמים י.ק. דורין (ר' מזג ת/4) הן בפורמט זהה לחולוטין מהבchina הczorint, וההבדל היחיד ביןיהם הוא פרט החברות. במיוחד יש לציין, כי החשבונות של שתי החברות מעוטרות בצלום זהה של בית אבן בצד ימני. לא יכול להיות ספק שהוא אדם ערך את החשבונות של שתי החברות - והדמיון מפתיע במיוחד כאשר כתובתה של חברת היא בתל אביב והשנייה בירושלים.

בדומה ליס-אור, גם בעשר שמירה הנאשם השתמש באיש קש, ישו קרייטנברגר, והדברים שאמרתי למעלה ביחס לשימוש באיש קש יפים גם כאן.

גם הדברים שאמרתי למעלה ביחס לרשותו אותו הותירו עדויותיהם של הנאשם, חדר עודה ואבו סנד, יפים גם לאיושם

מהמקובץ למעלה עולה, כי הוכח לפניי מעבר לספק שהחשבוניות מושא האישום השני אותו כלל הנואם בספריה של עשר שמירה וניכה באמצעות תשומות, הן פיקטיביות ולא בוצעה נגדן כל עסקתאמת.

כוונת הנואמים

לא עלו טענות בעניין קיומו של היסוד הנפשי, ועל כן לא ארchip בטען. בתמצית אומר, כי משהווכח שהנאומים ניכו תשומות תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, אשר הוכח שלא בוצעה נגדן כל עסקה, כמו חזקה כי הדבר נעשה על מנת להתחמק מתשלום מס חוק, והחזקאה לא נסתרה.

ורי' לעניין זה ע"פ (ו-מ) 2370/08 מדינת ישראל נ' חברת נאגט שוק ויצירת מתכת בע"מ:
"אשר למטרה להתחמק מתשלום מס, הנדרשת על פי סעיף 117(ב), נקבע כי **"עוסק המסתמן על** חשבונית שאינה משקפת עסקתאמת, לניכוי תשומות, **מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדין, את סכום המע"מ שעליו שלם, ובכך יש משום כוונה להתחמק מתשלום מס"** (ההדגשה שלי - י.מ.)
(רע"פ 9008/01 מדינת ישראל נ. א.מ. תורג'מן בע"מ (בפירוש) ואח', פ"ד נח(4), 439).

טענת אכיפה בררנית

ב"כ הנואם העלה בטרם תשובתו לאיושם טענה מקדמית, כי היה על המאשימה להגיש כתוב אישום גם נגד מנגיסתו ושוי, בשל העבירות אשר יוחסו לו. בסיכוןו חזר ב"כ הנואם על הטענה.

המאשימה טענה בסיכוןה, כי מנגיסתו ושי לא ידעו על הפעולות העברינית של הנואם ומשום שלא היה להם קשר לפעולות זו ולא לפעולות בחשבון הבנק של החברות, לא התגבש אצלם יסוד נפשי של כוונה להתחמק ממס.

התקשייתי קיבל את עדתה של המאשימה, בדבר הקושי לייחס למנגיסתו ולשי' עבירות על חוק מס ערף נוסף. השניים נרשמו כבעליhn של החברות וקיבלו בעבר זאת שכר, בידיעה כי מדובר בראשום למראית עין וכי הם משמשים אנשי מפתח בעבר הנואם. השניים אף אישרו, כי חתמו על מסמכים ודוחות של החברות אצל רואה החשבון אלף, מלבד שנקטו בכל אמצעי לוודא כי החברות פועלות על פי הדין ומקיימות את הוראות חוק מס ערף נוסף.

לאור העובדה שמדובר בעדים, אשר לא היה להם יומם בבית המשפט, אקבע במלוא זהירות, כי לכל הפחות היה מקום לקבל מהם הסברים ביחס לאחריותם למעשים, ובכפוף להסבירם, היה מקום לשקל להעמידם לדין.

ומהו תוצאה של המנעות המאשימה מההעמיד לדין את מנגיסתו ושי?

"הנחה המוצא היא כי אמנים גם בעבירה מרובה משתתפים מוטל על התביעה לשאוף להעמדה לדין של כל המעורבים בה. האשמה כל המעורבים מגשימה את האינטראס הכללי שיש לציבור בהעמדתו לדין של כל מי שהפר איסור פלילי ושיש נגדו ראיות לכואורה. כן היא מקיימת את עקרון השוויון ומונעת חששות לתחשות אי-צדק ולפגיעה באמון הציבור במערכות האכיפה, המתלוים לאכיפה חלקית, שביעוני הציבור עלולה להתפרש כאכיפה שירוטית (ע"פ 4855/02, בורובי').

עם זאת, פסיקה עקבית קובעת, כי על מנת לבסס טענה של אכיפה בררנית, לא די להצביע על נאים פוטנציאלי נסף
עמוד 12

אשר לא ננקטו נגדו היליכים, ויש להראות כי המאשימה فعلה באופן שירוטי, ממניעים זרים או בחוסר סבירות קיצוני (ר' למשל בג"ץ 6396/96, זקון נ' ראש עיריית באר שבע). בנטל זה לא עמדה ההגנה:

לא Natürlich, בוודאי שלא הוכח ولو לכואורה, קיוומו של מניע זר או שיקול פסול שעמדו בסיס ההחלטה להמנע מהעמדתם של מגיסטו וישי לדין. כמו כן, לא ראוי כי החלטתה של המאשימה שלא להעמיד את השנאים לדין לקתה בחוסר סבירות קיצוני. בית המשפט אינו אמור לשים עצמו בנסיבותיה של המאשימה ולהחליט במקומה כיצד היה עליה לנוהג, אלא לבחון בדייעבד סבירותה של ההחלטה במועד בו התקבלה (ר' ע"פ 11-04-15757, מדינת ישראל נ' מרדי גריינולד, פסקאות 44-42 לפסק דינה של כב' הנשיאה ברלין). גם אם לשיטתו מתוך הריאות אותן שמעתי עולה, כי קיימות לכואורה ריאות נגד ישי ומגיסטו, לא ניתן לומר שעדמתה של המאשימה, גם אם אינה נראה לי נכונה, היא בלתי סבירה באופן קיצוני.

אר מובן הוא, כי אין המאשימה אמורה להגיש כתוב אישום כנגד מעורב אשר אינה משוכנעת באש灭תו או שהיא רואה סיכון סביר להרשעתו או עניין לציבור בהעמדתו לדין, רק מפני שהוא נמצא בחומר חקירה ראיות לחובתו. חובתה של המאשימה היא להעיר את עצמת הריאות ואת סיכון ההרשעה נגד חדש בטרם הגשת כתוב אשום ולא להסתפק בבדיקה "טכנית" בלבד של הריאות בלבד לבחון משקלן של הריאות וסיכון לעמוד בבית משפט (ע"פ 12/6328, פולדי פרץ, פסקה 3 לחווות דעתו של כב' הנשיא א. גרוןיס וע'פ 11-04-15757, מדינת ישראל נ' מרדי גריינולד, פסקה 44 והאסמכתאות המפורטות שם).

כמו כן, קיים הבדל בין הנאשם לבין מגיסטו וישי, שהרי גם לשיטת הנאשם, הוא שניהל את החברות יס-אור ועשר שמירה בפועל, בעוד ישי ומגיסטו שימשו בעבורו אנשי קש. משכך חלקם בעבירות וחומרת מעשיהם נופלים מalto של הנאשם.

מכאן עולה, כי העמדת הנאשם לדין כנאשם היחיד, תוך המנעotas מהעמדתם לדין של מגיסטו וישי, אינה נובעת ממניעים פסולים ואנייה בלתי סבירה. מדובר בהחלטה הנמצאת בתחום שיקול הדעת הלגיטימי של התביעה, גם אם ניתן היה להפעיל שיקול דעת שונה.

אכיפה בררנית והגנה מן הצדק

המבחן אשר נקבע בפסקה בשאלת אכיפה בררנית (ר' למשל פרשת בורוביץ הנ"ל) הוא מבחן תלת שלבי: ראשית על בית המשפט לבחון האם נפלו פגמים בפעולתה של המאשימה. לאחר מכן על בית המשפט לקבוע האם הפגמים גורמים ל"פגיעה חריפה בתחשות הצדק וההגינות". ולבסוף,

"**משוכנע בית-המשפט כי קיוומו של ההליך אכן הכרוך בפגיעה בתחשות הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעות מותנים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתוב-**
האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגרמה לנאשם, אף שהיא מצדיקה את
ביטול כתוב-האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים ספציפיים, או תהא ראייה
להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם יורשע."

כפי שפרטתי לעיל, היה מקום לשקל להעמיד לדין את מגיסטו ואת ישי. משכך, יש בהעמדתו של הנאשם לדין לבדוק, בעוד ישי ומגיסטו פטורים بلا כלום, פגעה מסוימת בתחשות הצדק וההגינות. עם זאת, הפגיעה אינה עולה כדי פגעה חריפה, בעוצמה שמצוידה את ביטולו של כתוב הנאשם.

ambil להקל ראש בתחוםו של הנאשם, המוצא עצמו לבדו בספק הנאים, הפגיעה בו היא סובייקטיבית לחלווטין. המנעות המאשימה מהעמיד לדין את מגיסטו ואת ישןתה את מצבו של הנאשם לרעה בשום צורה. ומכיון ההפוך, לו היה מוגש נגד השניים כתוב אשום, לא היה בכר כדי לשפר את מצבו של הנאשם. כמו כן המנעות המאשימת מהעמיד את מגיסטו ואת ישןתו לדין איננה מלמדת על מדיניות העמדה לדין, אשר הנאשם הסתר עלייה בטרם פעל (השווה לע"פ 6328/12, פולדי פרץ הנ"ל).

שיעור נוסף הוא חומרתה של העבירה: הנאשם ניכה שלא כדין מס תשומות, בסכום כולל שמעל 2.5 מיליון ש"ח. בעוד הפגיעה בתחום הצדק הנגרמת מכך שמגיסטו וישן לא הוועמדו לדין, עומדת פגיעה קשה עוד יותר בתחום הצדק אשר הייתה נגרמת, לו גם הנאשם היה נמצא פטור מאחריות, רק בשל העובדה שני מבצעים אחרים, אשר מעשייהם חמורים פחות ממעשיו של הנאשם, לא הוועמדו לדין.

בנסיבות העניין, האיזון ההולם הוא להרשיء הנאשם בעבירות אשר הוכח כי ביצע, ולבטא את אי העמדתם לדין של ישן ומגיסטו בגין עונשו של הנאשם.

סיכום

הוכח לפניי כי הנאשם ניכו מס ערך נוסף תוך שימוש בחשבונות פיקטיביות, אשר לא בוצעה נגד כל עסקתאמת. לפיך מרשים אותם בעבירות רבות של ניכוי תשומות ללא מסמך כדין בנסיבות חמירות, כפי שייחס להם בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, במעמד הצדדים.